

Παιχνίδια που έπαιζαν παλιά τα παιδιά στο χωριό:

1. Λιοντάρι
2. Πρίτσολας
3. Φωτιά
4. Μακριά Γαϊδούρα
5. Σκαμνάκι
6. Λομπαράκια
7. Μυζήθρα
8. Σκλίτζι-Μίτζι
9. Τριόδα
10. Τετράδα
11. Εννιάρα
12. Ντάνα
13. Ποταμάκι

Την «**Ντάνα**» και το «**Ποταμάκι**» έπαιζαν κυρίως τα κορίτσια. Σχημάτιζαν τετράγωνα και ορθογώνια σχήματα στο χώμα (το τελικό σχήμα έμοιαζε με σταυρό), τα οποία έπρεπε να διασχίσουν με το ένα πόδι (κουτσό), αφού είχαν υπερπηδήσει το «κουτάκι» μέσα στο οποίο είχαν πετάξει ένα κομμάτι από κεραμίδι, το οποίο το έλεγαν πετίνι.

«**Μακριά Γαϊδούρα**»: Κάποιος έκανε τη μάνα και άλλοι δυο τα γαϊδουράκια. Οι υπόλοιποι συμμετέχοντες προσπαθούσαν αποσπώντας την προσοχή της μάνας να καβαλήσουν τα γαϊδουράκια αλλά και τη μάνα.

«**Λομπαράκια**»: Έσκαβαν -συνήθως με ένα σφυράκι ή σκεπάρνι- τόσες λόμπες (λακκούβες) όσοι και οι συμμετέχοντες και το μέγεθος τους τόσο όσο να χωράει το μισό μπαλάκι (παλιά το μπαλάκι ήταν αυτοσχέδιο από πανιά). Κάθε συμμετέχοντας ήξερε ποια ήταν η «δική» του λόμπα. Κάποιος έριχνε το μπαλάκι με στόχο να μπει μέσα σε μια λόμπα. Αυτός, στου οποίου τη λόμπα είχε πέσει το μπαλάκι, προσπαθούσε να πετύχει τους υπόλοιπους, που απομακρύνονταν τρέχοντας μακριά, με το μπαλάκι χωρίς να μετακινείτε. Όσες φορές χτυπούσε κάποιον το μπαλάκι τόσα χαλίκια πρόσθεταν στη λακκούβα του. Όταν κάποιος δεν μπορούσε να χτυπήσει κάποιον πρόσθεταν στον ίδιο χαλίκι. Όταν κάποιος συμπλήρωνε 12 χαλίκια, έβγαινε «Δήμαρχος» και καθόταν με την πλάτη προς τους άλλους συμμετέχοντες, οι οποίοι από μια συγκεκριμένη απόσταση, περίπου 8 έως 10 μέτρων, τον χτυπούσαν με το μπαλάκι (συνήθως με όλη τους τη δύναμη!).

«**Λιοντάρι**»: Ομαδικό και αυτό το παιχνίδι. Κάποιος έκανε το λιοντάρι κυνηγώντας τους υπόλοιπους συμμετέχοντες, οι οποίοι είχαν ως καταφύγιο

του Απόστολου Βονιτσάνου

κάποιο αλώνι μέσα στο οποίο δεν μπορούσε να τους πιάσει. Όποιον έπιανε έξω από τον προστατευμένο χώρο –το αλώνι- αυτός έκανε και το λιοντάρι, κ.ο.κ.